

29/7

De svenska och danska regeringarnas

förslag att hänskjuta de ryska anspråken på tolv mils sjögräns till Haagdomstolen måste väcka allmän tillfredsställelse. Att Haagdomstolen inte kan godkänna de ryska kraven torde emellertid vara så uppenbart att en rysk medverkan till förslaget realiserande är osannolik.

Förbluffande är att det tagit mer än ett år från de ryska anspråkens framställande innan den svenska regeringen beslutat sig för detta steg. Lika överraskande är att hela saken fått vila sedan förra sommaren; på en not av den 24 juli 1950, besvarad av ryssarna i augusti, följer en not av den 18 juli 1951. Egendomligt är också att under samma tid regeringen underlåtit att fullfölja aktionen om skadestånd åt de svenska fiskare som i anslutning till gränsfrågan förfördelats och lidit ekonomiska förluster, att intet gjorts för att säkerställa de svenska fiskarnas rätt ens utanför tolvmilsgränsen och att de fiskare som vänt sig till regeringen i frågan under över fjorton månader förgäves fått vänta på svar.

29/7

Utrikesministerns

uppträdande och uttalanden i affären Vendel ställs i än mera underlig dager genom de upplysningar legationsrådet Vendel meddelar i dagens intervju. Av dessa framgår att utrikesdepartementets uppgift om fem månaders varsel till hr Vendel före avskedandet — en förklaring som Dagens Nyheter trots sig helt kunna lita på — är tvivelaktig; vid denna tidpunkt var inte fråga om totalt skiljande från tjänsten, utan om en kombination av försättande i disponibilitet och övertagande av vissa arbetsuppgifter i UD. Lika anmärkningsvärd är hr Vendels försäkran att utrikesministern anfört förslaget om indragning av chargé d'affaires-posten i Havanna som en av anledningarna till avskedandet — vilket hr Undén bestämt förnekat. Även andra meddelanden av hr Vendel gör det tydligt att godtycklighet präglad utrikesledningens metoder i denna fråga och att hr Undén i sina försök att försvara sig varit inte bara halsstarrig utan också opålitlig. Det lilla som kommer till offentligheten om detaljerna i utrikesledningens arbete är minst sagt oroande.